

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

прогноз сбыта, оптимизация каналов сбыта, коммуникации с посредниками и потребителями.

4. Организационная деятельность – подчинение работы производственных подразделений предприятия службам коммерческого комплекса. Она предусматривает решение таких задач, как упорядочение выполнения функций всего коммерческого комплекса, маркетинговый контроллинг, организация стратегического планирования на предприятии.

Таким образом, эффективная работа коммерческого комплекса предприятия, а также их взаимодействие с другими подразделениями достигается структурным способом, т. е. через формализацию обязанностей, ответственности, прав и полномочий указанных отделов. Однако, первичным этапом является стратегия и тактика предприятия, а структура как инструмент реализации стратегии и тактики только лишь следует за ней.

1. Холл Р.Х. Организации: структуры, процессы, результаты. Пер. с англ. – СПб. : Питер, 2001. – 312 с.

2.Ромахова О.А. Оценка администрирования коммерческого комплекса внешнеэкономической деятельности предприятия: монография / О.А. Ромахова, Ван Хайчао.– Луганск : Ноулидж, 2013. – 152 с.

Дериколенко О.М.

Сумський державний університет

ФОРМУВАННЯ БІЗНЕС-МОДЕЛІ ВЕНЧУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Незрілість інноваційно-інвестиційних, венчурних вітчизняних проєктів, з одного боку, та високий ступінь невизначеності і ризику їх впровадження, з іншого, підштовхують виробників до пошуку таких методичних підходів до відбору проєктів, які забезпечать, як мінімум, безприбуткову, а, як максимум, успішну стабільну діяльність підприємств.

Звичайно, на початковому етапі необхідно оцінити стан підприємства, проаналізувати його спроможність, можливість й готовність до інноваційного розвитку. Стратегічне бачення місця венчурної діяльності в структурі бізнес-процесів промислових підприємств найпростіше, на наш погляд, зобразити за допомогою шаблону бізнес-моделі, запропонованого Остервальдером О. і Івом Пінье [1], яка включає 9 блоків (як і модель ділової досконалості EFQM, запропонована European Foundation for Quality Management – Європейським фондом менеджменту якості).

Вважаємо, що переважна більшість промислових машинобудівних підприємств України можуть впроваджувати венчурну діяльність паралельно з традиційною діяльністю (за рахунок якої отримують стабільні прибутки), тому бізнес-модель включає ці два види діяльності, що і є її відмінністю від інших, які відображають окремий вид діяльності (табл. 1). Формування бізнес-портфелю підприємства включає аналізи і взаємоузгодження (досягнення балансу між проектами) наступних критеріїв:

- вартості проєктів;
- фінансово-економічних показників ефективності проєктів;
- термінів окупності проєктів;
- тривалості життєвих циклів проєктів;
- технологічної новизни проєктів;
- ринкової новизни проєктів;
- кількості проєктів (оптимально: від 4 до 10);
- ступеня ризику кожного проєкту та їх балансу у портфелі (оптимально: 1 проєкт – з максимальним рівнем ризику, 2 проєкти – з прийнятним рівнем ризику, 3 проєкти – з мінімальним рівнем ризику);
- ефективного використання потенціалу підприємства (можливостей та ресурсів) ;
- відповідності проєкту етапу життєвого циклу підприємства.

Таблиця 1. – Бізнес-модель венчурної діяльності машинобудівних підприємств

<i>Партнери</i>	<i>Види діяльності</i>	<i>Ціннісні пропозиції</i>	<i>Взаємозв'язок з клієнтами</i>	<i>Споживацькі сегменти</i>
- суб'єкти венчурної інфраструктури (банки, фонди, центри тощо)	- традиційна, - венчурна	- промислова інновація, що дозволяє	- кастомізація взаємовідносин з клієнтами	- промислові підприємства (вітчизняні й закордонні),
	<i>Ресурси</i> - матеріальні (виробниче обладнання, будівлі тощо), - інтелектуальні, - кадрові, - фінансові і т. п.	принципово інакше вирішувати конкретні завдання, - кількісні цінності (ціна, швидкість і т. п.)	<i>Канали збуту</i> - традиційні для підприємства, - нові досягнення НІТТ у сфері комунікацій	- кінцеві споживачі промислових інновацій
<i>Витрати</i> - на впровадження інновацій; - на залучення клієнтів; - висока частка фіксованих витрат (постійних); - можливість економії витрат за рахунок суміщення видів діяльності (традиційної і венчурної)			<i>Доходи</i> - надприбутки (за рахунок першості на ринку); - зиск з перепродажу прав на ОПІВ або стабільний (у певному періоді) дохід	

Сформульована бізнес-модель венчурної діяльності промислових підприємств України на відміну від існуючих включає два види діяльності (традиційну і венчурну), дозволяє суб'єктам господарювання втримувати стійкі позиції та впроваджувати високоризикові проекти.

1. Остервальдер А. Построение бизнес-моделей : настольная книга стратега и новатора / А. Остервальдер, Ив Пинье – Пер. с англ. – 2-е изд. – М.: Альпина Паблишер, 2012. – 288 с.

Жадан Ю.В., Посохов І.М.
НТУ «Харківський політехнічний інститут»

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМИ РИЗИКАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ

Інноваційна діяльність промислових підприємств передбачає інвестування наукових досліджень і розробок, спрямованих на здійснення якісних змін у складі продуктивних сил, прогресивних міжгалузевих структурних зрушень, розробки та впровадження нових видів продукції та технології. До напрямків інноваційної діяльності підприємств відносяться:

- проведення наукових досліджень і розробок з метою створення об'єктів інтелектуальної власності, науково-технічної продукції;
- розробка, освоєння, випуск та впровадження нових видів техніки і технологій;
- розробка і впровадження нових ресурсозберігаючих технологій.

Вибір напрямів інноваційної діяльності підприємств олійно-жирової галузі здійснюється з урахуванням їх особливостей, до яких відносяться висока матеріалоемність продукції, комплексна переробка насіння соняшника з одержанням такої готової продукції як нерафінована та рафінована олія, саломас, маргарин і майонез. Крім того, підприємства характеризуються наявністю відходів у вигляді лушпиння з можливістю їх використання в якості нетрадиційних джерел енергії. Виробництва олійно-жирової галузі є експортно-орієнтованими. Зовнішньоторговельні операції здійснюються шляхом експортування соняшникової олії та шроту.

В останні роки в державах Європейського союзу та Азії зростає попит на високоякісну соняшникову олію, що, безумовно, сприяє розвитку інноваційної діяльності підприємств олійно-жирової галузі. В зв'язку з цим пріоритетними напрямками інноваційної діяльності та розвитку підприємств олійно-жирової галузі є напрями, які забезпечують потреби суспільства у високотехнологічній, екологічно